

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4410/2021
23.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужиоца у Нишу против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Глигоријевић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 71/21 од 03.03.2021. године, у седници већа одржаној 23.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 71/21 од 03.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 1526/19 од 16.10.2020. године, ставом првим изреке, изречена је мера заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено да даље узнемирава своју бившу супругу ББ из ... Ставом другим изреке, одређено је да ће мера заштите насиља у породици трајати годину дана.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 71/21 од 03.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитијући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. сав 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП на коју се указује у ревизији, с обзиром да се члан 8. ЗПП у поступку пред другостепеним

судом примењује само у ситуацији када се другостепена одлука доноси после расправе одржане пред тим судом.

Према утврђеном чињеничном стању на ком је заснована побијана пресуда, између туженог и сада његове бивше супруге ББ ...2017. године дошло је до инцидента. Критичном приликом тужени је претио ББ, а дошло је и до размене увредљивих речи са повишеним тоном између туженог и његове сада бивше супруге. Тужени је том приликом узео брусницу и секао истом ... која је у њиховој заједничкој својини, био је у припитом стању и насрнуо је на ББ док је у просторијама кафане коју је држао покушала да спреми ручак. О наведеном инциденту је обавештен ПУ у Нишу. Наредбом МУП-а ПУ Ниш изречена је хитна мера привремена забрана туженом да контактира супругу и да јој прилази у трајању од 48 часова, под претњом прекршајног кажњавања. Решењем Основног суда у Нишу КН 336/17 од 15.10.2017. године усвојен је предлог за продужење хитне мере према туженом и забрањено му је да контактира и прилази супрузи у трајању од 30 дана, због постојања ризика непосредне опасности од насиља, будући да тужени конзумира алкохол, има криминалну прошлост, да је и раније узнемиравао супругу и да постоје други могући ризици. Развод између сада бивших супружника окончан је ...2019. године, док је поступак поделе имовине у току.

Из стручног мишљења Центра за социјални рад у Нишу од 07.10.2020. године произлази да су односи између туженог и сада бивше супруге и даље конфликтни и да су имовинскоправни односи и даље нерашчишћени. ББ се и даље плаши туженог иако нису имали нових сукоба, зато што зна каквог је карактера тужени и на шта је способан, док су изјаве ББ и туженог опречене у смислу ко кога провоцира. Закључак Центра је да постоји ризик од рецидива и ескалације насиља у породици у некој новонасталој ситуацији.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одредили меру заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено даље узнемиравање своје бивше супруге ББ из ... у трајању од годину дана од дана доношења првостепене пресуде.

Ревизијом туженог се неосновано побија правилност примене материјалног права.

Насиље у породици, дефинисано чланом 197. став 1. Породичног закона („Сл. гласник РС“ број 18/05), подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), одређени су ставом другим истог члана, уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Имајући у виду наведено, правилно је становиште нижестепених судова да понашање туженог приликом догађаја од ...2017. године, његови акти, представљају насиље, због чега му је и одређена хитна мера забране контактирања и приласка од стране ПУ Ниш, на предлог Основног јавног тужилаштва у Нишу. Критичном приликом тужени је испољио психичко насиље кроз вербално злостављање, праћено вређањем и омаловажавањем бивше супруге увредљивим речима и са повишеним тоном. Такво

поступање туженог, испољено са циљем емоционалног застрашивања сада бивше супруге, представља облик дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се повређује њен психички интегритет, а тиме и њено душевно здравље и спокојство у смислу члана 197 Породичног закона. При том, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда "нормалног" опхођења и комуницирања са члановима породице, за које је да би било квалификовано као насиље у породици довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици у смислу члана. 197 Породичног закона. Супротно наводима ревизије, да би такво понашање било квалификовано као насиље у породици није неопходан одређени континуитет, тј. трајност и виšekратност таквог понашања. Зато, код правилно утврђених околности под којима се одиграо догађај ...2017. године, наводи ревизије да се ради о изолованом инциденту не утичу на правилност закључка о извршеном насиљу.

С тим у вези, неосновано тужени у ревизији указује да у овом случају није било услова за изрицање мера заштите од насиља. Мере заштите прописане су чланом 198. став 2. Породичног закона и изричу се у складу са извршеном врстом насиља и циљем заштите, као санкција за учињену повреду, али и из превентивних разлога ради спречавања будућег узнемиравања и насиља и обезбеђења спокојства и безбедности жртве. Код утврђења да код ББ и даље доминира осећање страха (и поред протекла дужег времена од извршеног насиља), да су односи и даље трајно и битно поремећени, те да објективно постоји ризик од рецидива и ескалације насиља у некој новонасталој ситуацији, то је изрицање мере заштите забране даљег узнемиравања у најдужем трајању према туженом оправдано и сврсисходно, посебно имајући увиду да је тужени био склон насилном и угрожавајућем понашању и раније.

Код таквог стања, правилност закључивања нижестепених судова поткрепљена је утврђеним чињеницама, како у погледу постојања насиља сагласно члану 197. Породичног закона, тако и потребе и сврсисходности изречене мере заштите у циљу правовремене превенције даљих конфликта и спречавања будућег узнемиравања и насиља у смислу члана 198. Породичног закона, па су супротни наводи ревизије туженог неосновани.

Како се осталим наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања са којих разлога се ревизија не може изјавити и понављају наводи из жалбе који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, исти су оцењени као неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић